

Nespoutaná

Mám ještě sílu
však nemohu utéci
a ona
nespoutaná
nemůže propustit

Kde pramení krev
Terezy Šimonové

oči Nefertijti
faraónské mandle
zlato slunce
oči sargasové moře
propast oblohy

odkud obočí
letící havran
tváře touhy propadlé

odkud lačné chřípí
rozkvetlý koukol rtů
sněženkové zuby

odkud uši orchideje
vlasy splav noci

Děd Šimon jí neřekne
než bedla

Kdo by do hlušiny
přihazoval uhlí
a kdo vybíral

Před čtvrtstoletím
i Šimon

Bára
koloušek
jeho nejmladší
na haldu chodila

V jarní podvečer
zabušil k nim
Jáchym Prokop
přišelec
Dlouho do nocí
za zástěnou svítíval
v bichlích šustil
Z rozevřené černě okna
jako hledající srdce
jak bludné duše zvonů
třepotaly můry
Ze vší síly
k smrti měkce bily
o cylindr petrolejky

Skoupý na slovo
Jáchym v dole rubal
zarputile
až i na Šimona
sedal strach

Vodkad' seš Samsone
Jako každej
odsekl
a přidal
jednoznačné pousmání

A proč nechodíš
do hospody mezi nás
Všecko
co si můžete přát
dvakrát jsem propil
Však se dočkáte

Osiky zkameněly
Kraj přilehl srpen
v nebi ani řasa
Na farském
Polednici zhlédli
I na lukách

Jak v horoucím pekle
když boží svět pálí

Žár nocí
plápol netopýrů
šílenství cvrčků
nedají spát

Hospody svítí
jak loď Titanik
hlučí
jako podrážděné úly
jak pošťouraná
hnízda vos
až jak hnízda
nepříčetných sršňů

V chladivých
oparech nadranních
ploužívají domů
vraky chlapů

Svůdnější
než roztoužená žena
harenda
náruč rozevřená
rovnou ze šichty
i Prokopa svedla

Tu máš
Jáchyme nevěrný
šťavnaté polibky
pěti piv
vášnivé kousance
tří rumů
A teď běž
Na futro seš cizí
Peníze vem rychle
Milovat tě budu
věrně zas až do dna

Zkratkou podél haldy
poplazené ostružiním
mezi hloží
černým bezem
trnkovou zdí
pod síťovím jeřabíní
dohnal Jáchym
Barču Šimonovou

Ukaž děvče
Pomohu ti s uhlím
Hodněs nasbírala

Vím kdy mám chodit

Jak je Šimon slepej
To je nic než
Bára můj koloušek
a má doma srnku.
Řekni Barunko
jak se ti já líbím

Máte bílý fousy
i vlasy jako Pánbůh
ale teď ste pil

Alespoň ti něco řeknu

Ne nic neříkejte

Koukáš dyž sem nahej
a pak nemůžeš spát
No tak

Ne nedělejte to
Prokope

Ty klisničko

Jáchyme
Božítku můj
bílý

Večer Jáchym
pil jak mech
Pěstí prolomil stůl
Hostil štědře
až i mlčenlivý Šimon
řval Na zdraví
Ať žije Samson

V kořalně
to nesmrdí víc
než v týhle štole
hurtoval po ránu štajgr
Zdař Bůh

Koncem šichty
Prokop náhle začal
prudce mnout své oči
Zdá se mi
že skrze stěnu
smaragdové světlo září

Permonův komíhá lampáš
Zdař Bůh

Po takový noci
není divu
dyž našince mátá

Já mám zase hlavu
jak proraženej buben
Chtělo by to eště
vopatrně zalejt
Co chvíli dem fátat
Zdař Bůh

Vtom nad nimi ruplo
Podvoj blbci
štěkl Šimon
stojku pod něj Rychle
Pryč
křiknul strašně Prokop
ale sám už neuskočil
Tíha skal
jak rachot hromu
zahltíla slova
Zdař Bůh

Skličovanou Báru
za rok našli
v sedlé krvi
zápěstí podťato srpem
O příšelci Prokopovi
slůvka nikdy neproněs
Nikdo by nevěřil
že Terezu
povila právě jemu

Stala se však
prazvláštní věc

U hřbitovní zdi
vedle Jáchymova křížku
dočkala se míru

Mám ještě sílu
však nemohu utéci
a ona
nеспoutaná
nemůže propustit

Ó pyšná
Ty bedlo
Majáku všech hub
Já umřu snad

Kde pramení krev
Kde pramení tvoje krev
Terezko Šimonová